

Skrivelse till landstingsförbundet om översyn om översyn av principer och nivåer för kommunernas ersättning till landstinget för utskrivningsklara patienter

Landstingsstyrelsen föreslås besluta

att avstyrka förslaget om skrivelse till Landstingsförbundet

att landstingsstyrelsen på politisk nivå tar initiativ till samtal med de kommuner som visat svag förmåga att ta emot utskrivningsklara patienter

Grundproblemet utgörs av att många kommuner saknar kapacitet i form av lämpliga boendeformer med adekvat eftervård inom äldreomsorgen. Det viktiga för patienterna är ju att kommunerna i högre grad ökar sin förmåga att ta emot utskrivningsklara patienter så att problemet minskar - inte främst att ersättningen till landstingen höjs när den förmågan saknas. Stockholms läns landsting kan också agera på annat sätt än att uppmärksamma Landstingsförbundet på omständigheter som redan är kända för förbundet.

Landstingsförbundet känner väl till problemet med utskrivningsklara patienter, liksom problemets omfattning i Stockholms läns landsting. Landstingsförbundet har också drivit frågan i samtal med Svenska Kommunförbundet. Dessa samtal har lett fram till en gemensam rapport, där förslag till ändringar av regelverket kring utskrivningsklara patienter ingår. Frågan om höjda ersättningsnivåer har dock inte bejakats i förbundens överenskommelse kring den gemensamma rapporten.

Det är möjligt att höjda ersättningsnivåer kan utgöra en åtgärd bland flera andra för att föra frågan framåt. Men att nu, när en överenskommelse med förbunden kommit till stånd, ändå göra en framställan om höjda ersättningsnivåer vore inte ett konstruktivt agerande. Det föreligger faktiskt en gemensam rapport mellan de båda förbunden och regeringen väntas återkomma med en proposition som en följd av förbundens gemensamma arbete. En skrivelse till Landstingsförbundet med krav om höjda ersättningsnivåer riskerar för närvarande enbart att försvåra en förtroendefull samverkan mellan de båda förbunden.

Stockholms läns landsting har heller inte bemödat sig tillräckligt om samverkan med de berörda kommunerna i länet. Problemets omfattning varierar mellan länets kommuner. Landstingsstyrelsen bör därför ta initiativ till samtal, på den politiska nivån, med de kommuner som visat svagast förmåga att klara sitt åtagande för de utskrivningsklara patienterna i landstingets vård. Ofta visar sig dialog vara en bättre metod än konfrontation för att uppnå konstruktiva lösningar.